



SKIFTERETTEN I ESBJERG DOM

afsagt den 11. juli 2025

Sag BS-62898/2024-ESB

M

(beskikket advokat Janne Søndergaard Thomsen)

mod

H

(beskikket advokat Jacob Gleie)

Denne afgørelse er truffet af dommer Mia Grosen Skovbo.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 18. december 2024.

Sagen drejer sig om, hvorvidt et krav på en rimelighedskompensation i anledning af parternes separation er forældet.

M

har nedlagt påstand om, at sagsøgte skal betale 250.000 kr., subsidært et af retten mindre fastsat beløb.

H

har nedlagt påstand om frifindelse.

Begge parter er af Civilstyrelsen meddelt fri proces.

Oplysningerne i sagen

Retten har på parternes anmodning udskilt spørgsmålet om forældelse til særskilt afgørelse i medfør af retsplejelovens § 253, stk. 1, og stk. 2, og parterne har været enige om, at afgørelse herom skal træffes på skriftligt grundlag.

Det fremgår af sagen, at parterne indgik ægteskab den 1. oktober 2003 og blev separeret ved anmodning til Familieretshuset den 6. maj 2020.

Den 9. november 2020 var parterne mødt i skifteretten med hver sin advokat til et indledende vejledningsmøde i forbindelse med en anmodning om bistand til bodeling. Af retsbogsudskriften fra mødet fremgår følgende:

"...

Parterne er enige om skæringsdagen 6. maj 2020.

Skifteretten fremkom med følgende forligsforslag til et retsforlig:

1. Den faste ejendom vurderes af Lars Schack, Nybolig Ribe, til en forventet handelspris ved et salg i løbet af 3-6 måneder. Parterne skal af mægleren indkaldes til vurderingsforretningen. **M** udtager herefter ejendommen til vurderingsprisen. Når mæglerens salgssalær ikke betales, må det ikke fratrækkes vurderingsprisen. Udgiften til vurderingen betales med halvdelen af hver af parterne.

2. **H** udtager bilen mrk. Toyota, refunderer afdrag betalt af **M** efter skæringsdagen og overtager evt. restgæld i bilen. **M** udtager bilen mrk. VW med eventuelle hæftelser.

3. Indbo er delt.

4. Hver part betaler egne sagsomkostninger.

Skifteretten fastsatte en frist på 14 dage til parternes accept af forligsforslaget.

Skifteretten fastsatte sikkerhedsstillelsen for et offentligt skifte ved bohandler til 50.000 kr.

Skifteretten sender retsbogsudskrift uden retsafgift til begge advokater.
..."

Parterne indgik herefter udenretligt følgende forlig, der blev underskrevet af parterne henholdsvis den 2. og 4. december 2020:

"...

Forlig

Undertegnede

H

[REDACTED]
og

[REDACTED] M
[REDACTED]
[REDACTED]

er i forlængelse af møde i skifteretten den 9. november 2020 enige om følgende:

1) Ejendommen beliggende [REDACTED]

Ejendommen vurderes af Lars Schack, Nybolig Ribe, til en forventet handelspris ved et salg i løbet af 3-6 måneder. Mægleren indkalder os begge til vurderingsforretningen.

Når vurderingen foreligger fra mægleren, har [REDACTED] M 14 dage fra modtagelsen af vurderingen til at beslutte, hvorvidt han ønsker at udtage ejendommen til vurderingsprisen. Hvis [REDACTED] M udtager ejendommen, er der enighed om, mæglerens salgssalær ikke fratrækkes vurderingsprisen, idet der er tale om en fiktiv udgift.

Overtagelsesdagen er aftalt til den 15. januar 2021.

Udgiften til vurderingen betales af os med halvdelen hver.

Der oprettes særskilt overdragelsesaftale, som tinglyses på ejendommen.

Tinglysningsafgiften betales af os med halvdelen hver.

Friværdien i ejendommen skal deles med 50 % til hver.

Hvis [REDACTED] M ikke ønsker at overtage ejendommen, skal den sættes til salg ved en ejendomsmægler. Kan vi ikke blive enige om en anden mægler, besluttet det, at Nybolig Ribe sælger ejendommen. De udgifter der er forbundet med, at ejendommen udbydes til salg, skal betales af os med halvdelen hver.

Vi forpligter os begge til at acceptere et salg af ejendommen på de vilkår, der er fastsat ved vurderingen, dog tidligst med overtagelsesdag efter 3 måneder.

Er ejendommen ikke solgt inden 5 måneder (og herefter løbende hver 3. måned) efter at den blev udbudt til salg, er ejendomsmægleren berettiget til at nedsætte prisen på baggrund af de aktuelle markedsforhold. Ejendomsmægleren skal give os meddelelse herom skriftligt.

M er i så fald berettiget til at gøre køberet gældende på basis af den nedsatte pris, og det er aftalt, at dette skal ske med meddelelse til ejendomsmægleren og **H** inden 7 dage efter at meddelelse om prisnedsættelsen er modtaget.

Hvis **M** ikke rettidigt gør køberetten gældende, er vi begge forpligtet til at acceptere et salg til den nedsatte pris.

Enhver af os er berettiget til på begge vegne at underskrive samtlige dokumenter i forbindelse med salget, herunder formidlingsaftale, købsaftale, mv. Endvidere kan nærværende forligsaftale tjene som tvangsfuldbyrdesgrundlag i fogedretten i forhold til digital signering af skøde, jf. retsplejelovens § 478.

Samtlige udgifter vedrørende ejendommen - herunder udgifterne til el, vand og varme - frem til den dag, hvor ejendommen overtages af køber, afholdes af **M** så længe han bebor ejendommen. Hvis **M** fr aflytter ejendommen deles udgifterne forholdsmæssigt mellem os.

Vi er enige om, at der ikke skal betales en fiktiv husleje til fællesboet.

2) Biler

M udtager begge biler. Det er aftalt, at bilen mrk. Toyota, udtages til 110.000 kr. med fradrag af gæld, og bilen af mrk. VW udtages til 40.000 kr.

3) Indbo

Indbo er delt.

4. Omkostninger

Hver part betaler egne sagsomkostninger.

..."

Parternes synspunkter

M

har i sit påstandsdokument anført:

" ...

Indledningsvis skal det bemærkes, at det er korrekt at parterne indgik forlig i december 2020. Imidlertid kunne bodelingen ikke afsluttes, da parternes ejendom skulle sælges. Parternes mellemværende i henhold til bodelingsaftalen blev derfor først endeligt opgjort i 2022. Ligeledes blev der også her taget forbehold for at gøre et krav gældende, jf. bilag 5. Videre har sagsøger først modtaget de endelige oplysninger omkring sagsøgte pensioner den 30. januar 2023, jf. bilag 6. Fristen bør derfor beregnes fra dette tidspunkt.

For så vidt angår passivitetsbetragtningen, så bestrides det at kravet er bortfaldet som følge af passivitet. Sagsøger har ikke på noget tidspunkt foretaget sig noget, så kunne give sagsøgte føje til at tro, at kravet ikke ville blive gjort gældende. Tværtimod er der flere gange mundtligt og senest den 31. januar 2022 skriftligt, taget forbehold for at fremsætte et krav.

Det fastholdes derfor at kravet består, da der ikke er indtrådt forældelse eller sket bortfald som følge af passivitet, hvorfor sagsøger har krav på rimelighedskompensation, jf. § 45 i lov om ægtefællers økonomiske forhold.

Hermed skal jeg foreløbigt indlade sagen for retten, idet det særligt bemærkes, at der tages forbehold for at fremsætte yderligere bemærkninger afhængig af, hvad sagsøgte indlæg giver anledning til.

" ..."

H

har i sit påstandsdokument anført:

" ...

Forældelse

Sagsøger har anført i sin stævning: "Sagsøger gjorde i forbindelse med bodelingen opmærksom på, at han havde krav på rimelighedskompensation grundet betydelige forskelle i parternes pensionsopsparinger."

Det er således uomtvisteligt, at sagsøgers pensionskrav blev gjort gældende under bodelingssagen. Det er samtidig sagsøgte opfattelse, at kravet blev gjort gældende under vejledningsmødet i skifteretten den 9. november 2020. Dette er ikke bestridt, og må således lægges til grund. Det gøres gældende, at bilag A er et udtryk for, at parterne drøftede forlig til fuld og endelig afgørelse.

Parterne var i skifteretten den 9. november 2020, og parterne lavede en forligsaftale underskrevet af sagsøgte den 2. december 2020, og af sagsøger den 4. december 2020. Endvidere gøres det gældende, at bodelingsaftalen også er et udtryk for en fuld og endelig afgørelse. Der er således ikke udtrykkeligt nævnt, at sagsøger vil gøre en pensionskompensationskrav gældende senere.

Det gøres gældende, at forældelse og passivitet skal beregnes fra den 9. november 2020, hvor sagsøger havde gjort sit krav gældende.

Det gøres gældende, at kravet er forældet da sagen først er anlagt den 18. december 2024.

Kravet er en fordring i obligationsrettens forstand, og er underlagt forældelseslovens almindelige regler.

Det er helt almindeligt antaget, at retten til at kræve et offentligt skifte ikke kan forældes. Der kan dog opstå situationer, hvor kravet om offentligt skifte kan fortabes ved passivitet. Dette understøttes både i motiverne til loven, men er også afgjort ved dom FM.2021.95. Af dommen fremgår det, at retten til bodeling ikke var forældet ved forældelse eller passivitet. Byretten og landsretten kom frem, at boslodskrav ikke forældes, og at boslodskrav ikke er omfattet af forældelsesloven. Retten lagde op til i præmisserne, at et boslodskrav kunne fortabes ved passivitet, men at betingelserne for retsfortabende passivitet i den konkrete sag ikke var opfyldt. Det gøres således gældende, at et krav kan fortabes ved passivitet.

I nærværende sag er der grundlag for at påberåbe både forældelse og passivitet af sagsøgers pensionskrav, da et pensionskrav efter ægtefællelovens kapital 13 udgør et selvstændigt krav, og ikke et boslodskrav. Et pensionskrav er ikke en del af boslodskravet, jf. ægtefællelovens § 34, da pensioner ikke deles.

Fordringer er utvivlsomt underlagt forældelsesloven, og spørgsmålet er således, hvorvidt et pensionskrav, der har hjemmel i ægtefællesloven, kan betragtes som en fordring.

Dette synspunkt om, at der under ægtefælleskiftet kan opstå krav som kan betragtes som fordringer understøttes af forarbejderne til loven.

Af bemærkninger til ægtefælleslovens § 43, stk. 2, fremgår følgende:

Der er ikke særlige lovregler om, hvornår et krav skal gøres gældende, når der ikke sker offentligt skifte. Det fremgår af motiverne, at der i så fald følger af forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, at kravet forældes 3 år efter, at ægtefællen havde kunnet forlange kravet opfyldt, medmindre der foreligger afbrydelse af forældelsen.

§ 43, stk. 2 handler om, hvornår et krav efter § 41 og 42 tidligst kan gøres gældende, og relaterer sig derfor ikke direkte til pensionskravet efter § 45. Det gøres gældende, at bemærkningerne understøtter hele pointen om, at økonomiske fordringer kan opstå i ægtefælleskiftet, og er underlagt helt almindelig forældelse.

Endvidere skal jeg henvise til Betænkning; 2010 nr. 1518 om ægtefælleskifte mv. Afgivet af Ægtefælleskifteudvalget, s. 118.

Forældelse af boslodskrav er ikke omtalt i den nye forældelseslov, i bemærkningerne til lovforslaget eller i betænkning nr. 1460/2005 om revision af forældelsesreglerne. Hvorvidt boslodskrav er undergivet forældelse afhænger af en vurdering af, om kravet udgør en fordring. Det er i den forbindelse ikke altafgørende, om der er tale om et obligationsretligt eller et tingsretligt krav, jf. betænkning nr. 1460/2005, side 371, 379 og 385, samt Bo von Eyben, Forældelse II, 2005, side 349f, men en lang række tingslige krav er ikke omfattet af fordringsbegrebet, herunder ejendomsretten til en genstand eller en ejendom, og så- danne krav er derfor ikke undergivet forældelse. På baggrund heraf kan det ikke med sikkerhed forudses, om en domstol vil komme frem til, om boslodskrav forældes efter forældelseslovens regler, eller om boslodskrav ikke er undergivet forældelse.

Jeg henviser samtidig til 2010/1 LSF 193 (Gældende) Forslag til Lov om ægtefælleskifte m.v., s. 132

Der foreslås ikke særlige lovregler om, hvor længe et krav efter det foreslåede stk. 1 kan gøres gældende i tilfælde, hvor der ikke sker offentligt skifte. Det følger imidlertid af forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, at kravet forældes 3 år efter, at ægtefællen kunne kræve kravet opfyldt, medmindre der forinden er sket afbrydelse af forældelsen. Hvis et privat skifte af ægtefællernes fællesbo eller sameje om flere særejeaktiver afsluttes med en formel bodelingsaftale, vil det endvidere i almindelighed være udgangspunktet, at en ægtefælle, der ikke udtrykkeligt har taget forbehold om at rejse krav efter det foreslåede stk. 1, er afskåret fra senere at gøre et sådant krav gældende.

I nærværende sag er det vigtigt at understrege, at parterne først anmodede om offentligt skifte, som blev afsluttet som et privat skifte med en bodelingsaftale. Under det private skifte, blev der ikke fra sagsøgers

side taget udtrykkeligt forbehold for at senere ville rejse et krav om pension. Det private skifte blev afsluttet ved forlig.

Sagsøger har gjort gældende, at der er taget forbehold om et pensionskompensationskrav, jf. bilag 5. I den forbindelse gøres det gældende, at forbeholdet er fremsat den 31. januar 2022, lang tid efter forligsmødet i skifteretten, og lang tid efter bodelingsoverenskomsten er underskrevet. Forbeholdet har derfor ingen bevismæssig værdi i relation til spørgsmålet om forældelse. Det gøres under alle omstændigheder gældende, at et forbehold af den karakter, ikke kan anses som forældelsesafbrydende.

Hvorvidt der er tale om en fordring er ligeledes en vurdering af, hvornår kravet kunne have været gjort gældende. Det gøres gældende, at sagsøger kunne have anlagt en retssag om pensionskompensation ved retsmødet den 9. november 2020, og kunne formentlig gøre det langt tidligere. Kravet i nærværende sag tager udgangspunkt i nogle økonomiske oplysninger som var fremlagt på retsmødet den 9. november 2020.

Det gøres således gældende, at pensionskompensationskrav er en fordring i forældelseslovens forstand som er underlagt den almindelige forældelsesfrist på 3 år efter forældelseslovens § 3.

Sagsøger har gjort gældende, at forældelsesfristen skal regnes fra den 30. januar 2023. Dette savner mening. Som det fremgår af mailen, har sagsøger tidligere modtaget en pensionsoversigt. Allerede forud for forligsdrøftelserne i skifteretten havde sagsøgte fremlagt sine pensionsoplysninger til sagsøger. Det gøres således gældende, at forældelsesfristen altid skal regnes *”fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt”*. At sagsøger beder om de samme oplysninger 2 år efter bodelingsaftalen er underskrevet, har ikke afbrydende virkning. I øvrigt gøres det gældende, at sagsøgers anbringende om, at forældelsesfristen bør regnes fra den 30. januar 2023, må betyde, at sagsøger er enig i, at et pensionskompensationskrav kan forældes efter forældelsesloven.

Desuden gøres det gældende, at hvis sagsøger hypotetisk set først fik pensionsoplysningerne den 30. januar 2023, har det ingen betydning for, hvornår fristen skal regnes fra. Det er ikke meningen med forældelsesloven, at en kreditor kan vente med at indhente oplysninger for at udskyde forældelsesfristen.

Det gøres således gældende, at pensionskompensationskravet er forældet, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Passivitet

Til sidst gøres det gældende, at kravet er fortabt ved passivitet. Forældelsesreglen er ikke til hinder for, at kompensationskravet eventuelt kan være mistet som følge af retsfortabende passivitet fra sagsøgers side. Passivitet er som bekendt andet og mere end det blotte forhold, at tiden er gået uden at rettigheden blev forfulgt.

Ved kvalificeret retsfortabende passivitet kræves det, at den berettigede (sagsøger) undlader at håndhæve rettigheden til trods for, at omstændigheder er indtrådt af en sådan karakter, at han må sige sig selv, at den berettigede vil forvente rettigheden forfulgt, dersom den berettigede har til hensigt at håndhæve den og derfor har føje til at opfatte passivitet under de pågældende omstændigheder som en stiltiende viljeserklæring om ikke-brug. Disse kvalificerede omstændigheder er *reaktionskrævende* i den forstand, at den berettigede for at holde rettigheden i live, må gøre det klart for den forpligtede, at rettigheden ikke frafalder eller opgives. Han må med andre ord præcisere, at passiviteten ikke er en viljeserklæring af det nævnte indhold.

Det betyder i bund og grund, at sagsøgte skal have fået indtryk af, at sagsøger ikke ville forfølge sin ret på trods af, at retten eksisterer. I relation hertil bemærkes det, at sagsøgte ved retsmødet i 2020 blev bragt i den tro, at sagsøger ikke ville forfølge sit krav. Bilag 5, og bilag 6 ændrer ikke på det. Selv hvis det gjorde, skal det bemærkes, at nærværende sag er anlagt den 18. december 2024, hvilket er næsten 2 år efter sagsøger anmodede om oplysninger i henhold til bilag 6, og næsten 3 år efter sagsøger tog forbehold, jf. bilag 5.

..."

Rettens begrundelse og resultat

Skifteretten lægger som ubestridt til grund, at M gjorde sit pensionskrav gældende under bodelingssagen i et vejledningsmøde i skifteretten den 9. november 2020.

Det fremgår af udskriften fra retsbogen fra retsmødet, at skifteretten fremkom med et forligsforslag, der omhandlede parternes faste ejendom, biler og indbo, og at parterne blev meddelt en frist på 14 dage til at tage stilling til forslaget.

Ved parternes underskrifter af henholdsvis 2. og 4. december 2020 indgik de et udenretligt forlig indeholdende en aftale om fremgangsmåde og deling af parternes fælles ejendom, biler og indbo. Forliget indeholdt desuden et punkt om omkostninger, hvorefter hver part skulle betale egne sagsomkostninger.

Det i denne sag omhandlede pensionskrav er ikke nævnt i hverken retsbogsudskriften eller det udenretlige forlig, ligesom forliget heller ikke indeholder en passus om, at aftalen er et udtryk for en fuld og endelig afgørelse af parternes mellemværende i anledning af deres separation.

Ved mail af 31. januar 2022 oplyste **M** advokat, at **M** ønskede at forfølge spørgsmålet om en rimelighedskompensation og varslede i den forbindelse at fremsætte et muligt krav herpå.

M indgav herefter stævning med påstand om krav på en sådan kompensation som følge af betydelige forskelle i parternes pensionsopsparinger, først for civilretten den 14. februar 2024 og dernæst for skifteretten som rette kompetente domstol den 18. december 2024.

Skifteretten tiltræder **H** synspunkt om, at et sådant krav efter § 45 i lov om ægtefællers økonomiske forhold under de foreliggende omstændigheder er underlagt en 3-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1. Fristen regnes ifølge lovens § 2 fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, og retten lægger til grund, at dette tidspunkt senest må anses at være den 9. november 2020, hvor **M** var repræsenteret ved advokat på mødet i skifteretten og gjorde kravet gældende.

Forældelse indtrådte herefter senest den 9. november 2023.

På denne baggrund og da forældelse alene afbrydes enten ved skyldners udtrykkelige erkendelse eller ved foretagelse af retslige skridt, jf. forældelseslovens § 16, stk. 1, hvilket først skete den ved indlevering af stævning i februar og december 2024, er kravet forældet.

Som følge heraf frifindes **H** for den fremsatte påstand.

Da begge parter er meddelt fri proces, skal ingen af parterne betale sagsomkostninger til den anden part.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte **H** frifindes.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger til den anden part.



Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke (klage over) dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære (klage over) denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Du kan kun anke dommen, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 50.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 50.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 50.000 kr. I andre situationer kan du kun kære omkostningsafgørelsen, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er **4 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **4 uger**.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er **2 uger** fra dommens dato. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden **2 uger** fra dommens dato.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen.

Du kan læse mere på domstol.dk.

Hvis du ønsker at søge om tilladelse til anke eller kære, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet på www.procesbevillingsnaevnet.dk eller mail til post@procesbevillingsnaevnet.dk eller post@pbn.dk. Procesbevillingsnævnet har adresse på Store Kongensgade 1, 2. sal, 1264 København K. Du kan ikke indlevere ansøgningen på minretssag.dk.

Publiceret til portalen d. 11-07-2025 kl. 13:00

Modtagere: Sagsøger M Advokat (L) Jacob Gleie,
Advokat Janne Søndergaard Thomsen, Sagsøgte H